
Ahmak ayı ile yiğit bir adamın dostluğu (Mevlana'dan hikayeler)

Bir ejderha, bir ayıyı yakalamış parçalamaya çalışıyordu. Yiğit bir adam, yolda giderken ayının bağırımlarını duydu. Hemen koştu, her ne kadar ejderha daha güçlü idiyse de, o adamın hem gücü hem de hilesi vardı.

Ayı, ejderhadan kurtulunca Ashab-Kehfin köpeği gibi o adamın peşine takıldı. Adam hasta olup yere baş koyunca da ayı onu bırakmadı, başında beklemeye başladı. Oradan geçen birisi:

- Ey kardeş, dedi, bu ayıyla ne işin var? Adam, ejderha olayını anlattı. Bunun üzerine o şahıs:
- Ayıya güvenme, dedi, ahmağın dostluğu düşmanlıktan beterdir.
- Sen bunu hasedinden söylüyorsun. Ayıya bakma, bana olan sevgisine bak.
- Ahmakların sevgisi aldatıcı bir sevgidir. Benim bu hasedim onun sevgisinden iyidir. Gel benimle bir ol da o ayıyı uzaklaştır gitsin!
- Git başımdan hasetçi herif, kendi işine bak!
- Ben bir ayıdan daha aşağı değilim ya. Başına bir şey gelecek diye yüreğim titriyor. Sakın böyle bir ayı ile ormana gitme!

Bu sözler adamın kulağına girmede:

- Git başımdan, dedi.
- Ben senin düşmanın değilim. Peşimden gelersen kendine iyilik etmiş olursun.
- Uykum geldi, beni bırak, işine git!
- Benim gibi bir dosta uy da, himayemde uyu. Adam:
- Bu galiba bir katil, diye düşündü, uyuyunca beni öldürecek. Ya da benden bir şey umuyor, bir dilenci.

Adamın yola gelmediğini gören nasihatçi kızarak ve içinden "La havle..." diyerek oradan ayrıldı.

- Ben ona ciddiyetle nasihat ettim, o ise benden daha kötü şüphelendi, diye düşündü.

Adam da uyuyakaldı. Yüzüne sinek konuyor, ayı da onu kovalıyordu. Sinek kovulunca kalkıyor, fakat inadına tekrar aynı yere konuyordu. Bu böyle sürüp gitti. Ayı, sineğe kızdı, gitti kenardan koca bir taş getirdi. Sineğin yine adamın yüzüne konmuş olduğunu görünce, o koca taşı sineğe fırlattı. Taş, uyuyan adamın yüzünü paramparça etti.

Ahmağın sevgisi, ayının sevgisidir. Kını sevgisi, sevgisi kinidir. Ahdi gevşek, sözü büyük, vefası zayıftır.

Ahmak dost, akıllı düşmandan daha zararlıdır